

højtærede Justitsminister, at saa længe jeg har den Ære at være Medlem af Sundhedsstyrelsen som Repræsentant for de praktiserende Læger, er det min Embeds- pligt og Embedsret at sige min Mening om de foreliggende Forhold, og denne Mening siger jeg paa den Maade, der stemmer med min Samvittighed uden Hensyn til, hvad en tilfældig siddende Justitsminister mener derom. Det er min Embeds- pligt og min Embedsret.

Jeg skal derefter sige et Par Ord om Dr. Muus. Man har i denne Sag talt meget om falsk Kollegialitet; man har sagt, at Lægerne holdt Haanden over hinanden udadtil. Jeg vil sige, og det tror jeg, at den højtærede Justitsminister vil give mig Ret i, at der er ingen, der er gaaet strengere frem overfor Læger, der ikke gjorde deres Pligt, end netop Dr. Muus. Dr. Muus har paataalt Misbrug meget skarpt og meget stærkt, og heri blev han støttet af den øvrige Sundhedsstyrelse. Jeg tror, at han er gaaet skarpere frem mod Læger, som gjorde sig skyldige i et eller andet, end det har været Tilfældet i noget andet Land for Tiden. Naar det nu er sagt, at Dr. Muus holdt Haanden over Dr. Langhoff, ønsker jeg at sige, at det, der har været Ledesnor for Dr. Muus her, har været en ganske uegen- nyttig Bevæggrund. Dr. Muus har søgt at værne om en af sine underordnede Em- bedsmænd, som han mente blev uretfærdigt angreben, og det vilde han have gjort, ligegyldigt, om det var en Læge eller en af Kontorpersonalet i Sundhedsstyrelsen. Den Bedømmelse, de andre Medlem- mer af Sundhedsstyrelsen have givet Dr. Muus, behøver jeg ikke at referere, jeg gaar ud fra, at den er tilstrækkelig be- kendt for alle Medlemmerne. Den højt- ærede Justitsminister har rettet en me- get krænkende Beskyldning mod en højt anset tidligere Embedsmand. Han har beskyldt ham for med Villie at føre ham bag Lyset. Hvis der er noget Meneske her, der virkelig mener, at Dr. Muus med Villie har ført den højtærede Justitsminister bag Lyset, maatte man sige, at Dr. Muus i denne Sag har baaret sig saa urimelig dumt ad, at dette næsten af- kræfter Sandsynligheden for, at han har gjort det. Der er ingen, der tvivler om Dr. Muus' Intelligens, men hvis han vilde have ført Justitsministeren bag Lyset, var det dog urimeligt, at Dr. Muus, hvad der er in confesso, har sat den tidligere Ju- stitsminister ind i Sagen, muligvis ogsaa Departementschef Friis, derom ere Menin-

gerne delte. Endvidere maatte de øvrige Medlemmer af Sundhedsstyrelsen, i hvert Fald Stabslæge Norrie, jeg og Professor Christiansen være solidariske med Dr. Muus om at føre Justitsministeren bag Lyset, men den højtærede Minister har ikke be- skyldt os derfor, og hvis Dr. Muus vilde føre Ministeren bag Lyset, vilde det være meget letsindigt af ham ikke at sikre sig os andre først, ellers kunde han jo risi- kere, at jeg ved en tilfældig Samtale med Ministeren her i Tinget vilde aabenbare Sammenhængen. Nej, saadant noget har Justitsministeren ikke beskyldt os for, og hvis Dr. Muus vilde have ført Justitsmini- steren bag Lyset, vilde de Erklæringer, han har afgivet her, ogsaa have været meget urimelige. Han kunde meget let have givet sine Erklæringer en ganske anden Form. Dette har jeg ønsket at sige først med Hensyn til Dr. Muus. Jeg kan maaske endnu nævne en Ting, som ogsaa bør fremhæves, nemlig at Dr. Muus kun kendte Distriktslæge Langhoff ad rent tjenstlig Vej; der var ikke Tale om noget Ven- skabsforhold eller fortroligt Forhold; jeg tror endogsaa, at Dr. Muus personlig ikke saa særlig venligt paa Dr. Langhoff. Der var altsaa for Dr. Muus ingen Grunde af personlig Art til at føre Justitsministeren bag Lyset.

Jeg skal saa gaa over til at doku- mentere, hvad der foreligger i denne Sag. Hvad vidste Sundhedsstyrelsen om Læge Langhoff af godt og ondt, den Gang den besluttede at indstille ham til Forflyt- telse fra Saksøbing? Man vidste, at han havde været en særdeles dygtig Læge, der havde en overordentlig god Uddannelse. Jeg har en Gang tidligere her i Tinget omtalt det vidtløftigt, jeg skal derfor kun ganske kort rekapitulere noget af, hvad der forelaa. Man vidste, at han, der efter at være bleven Kandidat havde nedsat sig i Kallerup, et Par Aar senere søgte til- bage til København for at supplere sin Uddannelse ved at blive Kandidat paa Kommunehospitalet, at han i 1901 solgte sin Praksis i Kallerup og dernæst blev konstitueret som Distriktslæge i Skagen, at han derefter rejste til København for at studere Retsmedicin og Psykiatri under Professor Pontoppidan, at han senere var Reservelæge paa Middelfart Sindssygean- stalt i ca. 2 Aar, at han gentagne Gange gjorde Studierejser til Udlandet, og at hans medicinske Indberetninger vare af en saadan Art, at det gamle Sundheds- kollegium fandt Anledning til at optrykke en af dem in extenso i Sundhedskollegiets